

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΣΤΗΝ Ι. ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ

Σύμφωνα με την ιερά Παράδοση, η οποία επικυρώνεται τον 4^ο αι. μ.Χ. από τον άγιο Ιερώνυμο, «οὐ μακράν τῆς Βηθλεέμ κατέβη ἡ παύλα εἰς τὸν Πύργον τοῦ Ἄδερ, ὅπου ὁ Ἰακώβ ἐποίμενε τὰ ποιμνιά του καὶ ἔνθα οἱ ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐν καιρῶ νυκτὸς ἠξιώθησαν νὰ ἀκούσωσι τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ο τόπος αυτός είναι σήμερα περικυκλωμένος από ισχυρό τείχος.

Η κτιριακή ανασυγκρότηση της ιεράς Μονής, όπως και η πνευματική ζωή, βρίσκονται εν εξελίξει. Καταβάλλεται εντονότατη προσπάθεια από τον άγιο Ηγούμενο, π. Ιγνάτιο, ώστε η υλική ανάπτυξη να συμπορεύεται με την πνευματική. Με προσωπική του μέριμνα, συνέχισε και επαύξησε πρόγραμμα αποκατάστασης, ανακαίνισης και επέκτασης της ι. Μονής. Ευσεβής πόθος του ήταν και είναι να αναπτύσσεται ολοένα και περισσότερο η Μονή «κατ' ἄμφω», πάντοτε υπό τας πατρικάς ευχάς και ευλογίας τού Σεπτού Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου τού Γ'.

Ο Ορθόδοξος τρόπος αυτός αύξησης του Μοναστηρίου επικυρώνει τη μαρτυρία τού Μ. Βασιλείου: ζει «ὡς ψυχὴ ἐν πολλοῖς σώμασι», πορευόμενη «κατὰ δύναμιν ἀσκουμένη καὶ κατὰ χάριν εὐαγγελιζομένη», εις τους εγγύς και τους μακράν αδελφούς, επιζητῶν Ἰησοῦν Χριστόν «καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. 2, 2).

Η ιερά αυτή Μονή αποτελεί το πνευματικό ορμητήριο για την ιεραποστολική δράση τού π. Ιγνατίου «στον αγρό τού Κυρίου». Με πνεύμα θυσίας, ευρύτητα πνεύματος και υψηλή συναίσθηση της αποστολής του

διακονεί παντοιοτρόπως τούς αναξιοπαθούντας αδελφούς, ανακουφίζοντας πολλούς πάσχοντες.

Έτσι, η ι. Μονή παρέχει σήμερα πλούσια πνευματική και ψυχική ωφέλεια στους επισκέπτες της, που με πίστη προστρέχουν να γευθούν τα νάματα της αθανασίας, τα οποία αναπαύουν και γαληνεύουν τον ταραχώδη νου τού σύγχρονου ανθρώπου.

Ο απλός προσκυνητής, ως άλλος Ιουδαίος ποιμένας, αισθάνεται εκεί πιο ζωντανή τη συνάντηση του αιώνιου με το πρόσκαιρο, ενώ βιώνει στο παρόν τη διαχρονικότητα των σωτηριολογικών γεγονότων τού Θεοβάδιστου αυτού τόπου.

Η επίσκεψη των πιστών στην ιερά Μονή τών Ποιμένων εγείρει μια κλήση για εντονότερη πνευματική προετοιμασία και μεγαλύτερη πνευματική εγρήγορση. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να στρατευθούμε στην κοινή προσπάθεια για αληθινή βίωση της πνευματικής ζωής, όπως ακριβώς την έζησαν τότε οι Ιουδαίοι ποιμένες που έσπευσαν να προσκυνήσουν το βρέφος Χριστό, αλλά και όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας.

Η μυσταγωγική συμμετοχή μας, με τη δέουσα προσοχή, τον φόβο τού Θεού, την πίστη και την αγάπη στη Θεία Λατρεία συνιστά την πραγματική δωρεά μας στον πάντα νεογέννητο (στις καρδιές μας) Χριστό. Η μυστηριακή ζωή είναι εκείνη που συμβάλλει στην πνευματική μας καλλιέργεια, μιλώντας στις καρδιές μας με ανείπωτες αποκαλυπτικές εμπειρίες. Μέσα από τη Θε-ανθρώπινη κοινωνία κατανοούμε τη Χάρη τών Αγίων και δεχόμαστε τη μεσιτεία τους.

Υπό το πρίσμα τής αιώνιας προοπτικής που καθοδηγεί την επίγεια πορεία των ανθρώπων, η Χάρη τού Θεού ανέδειξε και διαρκώς αναδεικνύει την αιώνια δόξα τών σεπτών μορφών τών Αγίων, ανασύροντας από το σκοτάδι τής άγνοιας και προβάλλοντας στο άπλετο

φως τής αλήθειας τα ιερά τους λείψανα. Αναρίθμητα λείψανα μεγάλων Αγίων και Οσίων δύναται ο πιστός να προσκυνήσει στην Αγία Γη γενικά, και ιδιαίτερα, στην ι. Μονή τών Ποιμένων, λαμβάνοντας πλούσια την ευλογία. Αυτό που νιώθει είναι ανείπωτο: μια πνευματική ανά(σ)ταση, ενίσχυση και αγαλλίαση. Η θαυματουργική ανεύρεση των ιερών λειψάνων θα πρέπει θεολογικά να ερμηνευθεί ως ζωντανή παροχή τής άκτιστης ενέργειας του Τριαδικού Θεού από αγάπη προς τον άνθρωπο, ιδίως τον πιστό.

Η μαρτυρική Εκκλησία τής Αγίας Γης, η διακονία τής Κατήχησης, η εκπαίδευση και αγωγή των νέων, ο τομέας τής υγείας, όλοι και όλα αποδεικνύουν Χάριτι Θεού το σημαντικό έργο, που επιτελείται από την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα. Οι Άγιοι Τόποι αποτελούν την πλουσιότερη θρησκευτική παρακαταθήκη όχι μόνο για την Ορθοδοξία, αλλά και για ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο.

Η μία, αγία Εκκλησία τού Χριστού με το σωτηριώδες, αγιαστικό και λειτουργικό έργο της, αποτελεί, ιδίως στις μέρες μας, τη μόνη παρηγοριά και ελπίδα. Πουθενά αλλού ο κόσμος δεν μπορεί να βρει αυτά που βρίσκει στην Εκκλησία: την αίσθηση της ζωντανής παρουσίας τού Θ. Λόγου και της σωστικής Του δυνάμεως.

Η προσωπική αντίληψη του κάθε προσκυνητή, αλλά και το πνευματικό μήνυμα, που μας αναδύει ο ιερός αυτός τόπος, δεν είναι άλλο από το να μας αξιώσει ο Θεός να γίνουμε μέτοχοι και κληρονόμοι τής ουράνιας Βασιλείας Του, δια πρεσβειών τής Παναχράντου Αυτού μητρός και πάντων τών Αγίων.

Πάτερ Ιγνάτιε, η πείρα μαρτυρεί ότι, εκεί όπου ο ιερέας είναι ζηλωτής, ευλαβής, ορθόδοξος και εργάζεται πνευματικά, εκεί παρατηρείται δαψιλής κα ευδιάθετη η προσέλευση των πιστών. Με πίστη, αγάπη και ελπίδα στον Θεό, το θεάρεστο έργο που επιτελείτε,

εξαγγέλλεται προς πάσα κατεύθυνση, ούτως ώστε να αναδεικνύεται ο
θησαυρός τής αληθείας, η ζωή και ο λόγος τού Κυρίου ημών Ιησού
Χριστού. Εύχομαι ολόψυχα η Χάρις τού Παναγίου Τάφου να σας
ενδυναμώνει στο δύσκολο αυτό ιεραποστολικό και ποιμαντικό σας έργο.

Αικατερίνη Διαμαντοπούλου

Θεολόγος ΜΑ, Φιλολόγος

PhD Φιλοσοφίας του Εθνικού και Καποδιστριακού

Πανεπιστημίου Αθηνών